

NASADA (2) *sb f*

nasåd- (1) *MycPrz*, nâsad- (1) *BielKron*, [nasad-].

[*sg G* nasady.] ♦ *pl N* nasâdy (1). ♦ *A* nâsady (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI i XVIII w.; poza tym XVIII w. w innym znaczeniu s.v. nasad.

Zasadzka (2) : [A ieliżby go [powinowaty zabitego mężobójcę] z nienawiści popchnął/ ábo nań z náfady [*per insidias*] cífnął ták iżby vmárł. *BibRadz Num* 35/20 (*Linde*).]

Zwroty: »nasadami się nasadzić« (1): Gdyż ielt ofierociále w tych to czáfiech Páńftwo/ náfady nieprzyjaciół ná náfze zwoleńftwo/ ktoremi fie náfadzili/ by nas pochwycieli/ á w tym to Páńftwie náfzym co chcieli czynili. *MycPrz* I [A3]v.

»szynić nasady« (1): Turcy zczyniwşzy ná nim [*jeziorku*] náfady bronili náfzym wody ftrzeláiąc zewşzytkich ftron *BielKron* 309.

Wyrażenie: »nasada nieprzyjaciół« (1): *MycPrz* I [A3]v *cf* »nasadami się nasadzić«.

Synonimy cf NASADKA.